

[Alfred Jensen.]

har vi ikke haft hidtil, og jeg ved ikke, om vi når frem dertil ved denne ændring af bestemmelserne om vurdering; men jeg ved noget andet, og det er, at hvis man skal nå frem til en mere reel vurdering, melder der sig en lang række problemer, hovedsagelig for dem, der er ejere af mindre ejendomme. Der er et forhold, som jeg ved tidligere lejligheder har draget frem, og jeg vil også gerne drage det frem ved denne lejlighed, fordi det forekommer mig nødvendigt. Hvis man bare ensidigt ændrer vurderingsreglerne og får mere nøgterne vurderinger, vil man læsse større skattebyrder over på borgere, som ikke er i stand til at bære dem, og derfor er det nødvendigt at give dem lettelser på anden vis. Når vi har diskuteret en ændring af ejendomsbeskatningen, diskuteret inddragelse af jordrenten, har forudsætningen altid været, at der skulle ske en lettelse i beskatningen på andre områder: de indirekte skatter og de direkte skatter skulle lettes; men nu skal vi altså tage stilling til en revision af vurderingsbestemmelserne i skattelovgivningen på et tidspunkt, hvor vi ikke har nogen sikkerhed for, at de forøgede byrder, som sandsynligvis falder på en del af befolkningen, ikke skal bæres tilligemed de gældende skattebyrder.

Jeg hørte det ærede medlem hr. Skytte gøre opmærksom på, at der vil opstå sådanne problemer, og at det derfor var nødvendigt, at man forhøjede fradragene for bygninger og også tog hensyn til visse bestemmelser i den sociale lovgivning; han nævnte regler om medlemsskab af en sygekasse. Ja, det er selvfølgelig problemer, vi må tage op, men jeg tror ikke, at det klarer det; jeg tror, vi må have fat i hele skatte-spørgsmålet overhovedet. Hvis vi — hvad jeg håber — når frem til en mere reel vurdering af ejendommene her i landet, må vi også gennemføre en revision af den øvrige skattelovgivning, som giver lettelser for dem med de små indkomster og dem, der sidder inde med små ejendomme.

Vi vil ikke modsætte os, at man gennemfører de her foreslåede ændringer i vurderingsbestemmelserne, men vi håber rigtig nok, at man drager omsorg for, at det ikke er ensbetydende med, at de, der pines hårdt nok af skatter, de, der har små indkomster, får

en ekstra skat lagt på sig, men tværtimod sætter ind for den skatteomlægning, som den mindrebemidlede del af befolkningen har håbet på måtte komme, og som jeg skønner vi har flertal for at få gennemført ikke alene ude omkring i landet, men også her i tinget.

Oluf Pedersen: De ændringsforslag, der her foreligger til finansministerens lovforslag om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, og udvalgets indstilling drejer sig jo kun om grundlaget for en kommende vurdering; det gælder kun vurderingen af landets faste ejendomme. Til gengæld er der nu her i tinget opnået enighed om selve grundlaget for vurderingen, og det må jeg jo være glad ved. Stort set er det kun de vurderingsregler, vi har i dag, som nu samles, men det har også sin betydning. Ved gennemførelsen af dette lovforslag ansættes fast ejendom ikke til en højere værdi; det er kun reglerne, der fastsættes. Stort set vil antagelig den vurdering, der skal foretages til efteråret, blive lige høj, hvadenten vi får den nye lov eller ikke. Jeg synes imidlertid, det er naturligt, at man gennemfører disse lovregler forud for den vurdering, som altså skal finde sted til efteråret, så de kan danne grundlaget. På et enkelt punkt bryder de med den hidtidige praksis, som har været stærkt omstridt: at huslejeregulering automatisk nedsætter grundværdien. Denne praksis vil ikke kunne fortsættes efter vedtagelsen af lovforslaget med de stillede ændringsforslag.

Man vil utvivlsomt stadigvæk stå overfor det spørgsmål, hvor højt jordværdien bør sættes. Nu hørte jeg det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen beklage, at man havde en for høj vurdering — 3 300 kr. pr. ha — for Kolindsundjord. Det ærede medlem sagde, at efter de gældende regler skal den bedste jord ansættes til 2 400 kr. pr. ha, og det er rigtigt; det har landsskatteretten og ligningsmyndighederne fastsat. Jeg tror nu ikke, at 3 300 kr. for den allerbedste jord i Kolindsund er for meget. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at de 2 400 kr. pr. ha, som man brugte som grundlag for vurderingen i 1950, og de 3 000 kr. pr. ha, som man nu er nået frem til for den bedste jord, er for lidt. Man har anvendt den begrundelse, at den prisstigning, som har fundet sted for ejendommene, væsentligst hidrører